

Motion till riksdagen

1989/90:Jo813

av Ragnhild Pohanka (mp)

Reservatet Stopådalen

Skogen stabiliserar klimatet, jämnar ut vattenflöden, förhindrar jordflykt, bidrar till att kvarhålla nödvändiga näringsämnen och är en viktig källa för humus- och mullobildning. Skogen renar luften och producerar syre.

Förståelsen för skogens ekosystem bidrar till kännedom om oss själva som biologiska varelser. Vi behöver skogen som undersöknings- och studieobjekt för att nå kunskap om hur vi skall förvalta våra naturresurser rätt. Den är betydelsefull som referens vid miljöövervakning.

Korsnäs–Marma marken kring Stopådalen. Breda skogsvägar med depålatser för timret har färdigställts långt in i detta område. Man har hittills kalavverkat ett så stort område kring ån att det troligen bryter ekosystemet i denna region för alltid. Ju mera det avverkas på detta sätt här ju mera kommer oskattbara värden i florin och faunan gå förlorade och ekosystemet kommer aldrig att kunna återställas.

Korsnäs–Marma är skyldig att nyplantera och kommer naturligtvis att göra detta. Men: växer en skog upp igen här? Och om det över huvud taget växer något, hur ser då området ut efter ca 15–25 år? Det är lätt att studera. Inom samma region ligger hyggen från 10–30 år tillbaka. De flesta ligger över 400 m över havsytan. Återväxten är en bedrövlig syn. Det verkar som om det aldrig kommer att finnas en likadan skog med likadant ekosystem som i den befintliga urskogen i Stopådalen igen.

Ska Stopådalen med sina 100–500-åriga träd, vattenfall, skogsbäckar, forssar, klippberg, där örnen fortfarande har en fristad, enorma myrstackar med de nyttiga röda skogsmyror som håller efter skadeinsekter, med björnar, räv och älg, lo, skogshare, bäckforell, tjäder och orre m.m. falla offer för skogsmaskinerna för kortsiktiga vinstintressen? (Är det förresten en vinst då t.o.m. bidrag till avverkning diskuteras?)

Om inte planerna på kalavverkning stoppas blir detta vackra landskap ett ödelandskap för en kommande generation och troligen för hundratals år framåt.

Vi vill därför göra följande förslag för att rädda urskogen från skövling:

- Mora Kommun borde få resurser att köpa området för att göra naturreservat av det.
- De redan dragna vägarna kan utnyttjas för vildmarksturism och forskning enligt följande:

Vid slutändan av vägen finns en stor plan yta där fyra övernattingsstugor och en servicesstuga för förnödenheter och uthyrning av vildmarksutrustning såsom kartor, ryggsäck, fiskedon, kokkärl, regnställ m.m. samt livsmedel upprättas.

Två natur- och ekologikunniga guider, engelsk/tysk- resp. engelsk/fransk-språkiga, som väl känner till området anställs för tjänstgöring i servicesstugan.

Turer i urskogen ska förhandbokas och guide ska medfölja – detta gäller även forskning. Turerna kan sträcka sig från 1–5 dagar.

Priserna bör innehålla hyran för övernattingsstuga, proviant, utrustning och guideservice.

Mora–Orsa kommun marknadsför området för turism inom landet och utomlands. Attraktiva broschyurer kan läggas ut vid samtliga turistinformationer, resebyråer, företag, högskolor. När det gäller utlandet bör broschyurerna distribueras till svenska resp. skandinaviska resebyråer, företag och i svenska montern vid ITB (Internationella Turism Börs) i Berlin varje år.

Med ett sådant projekt för området skulle urskogen räddas. Även syreproduktionen kommer att fortsätta, ett bidrag för vår överlevnad om man tänker på med vilken hastighet skogarna i hela världen avverkas.

Hemställen

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om ekonomiskt stöd för Mora och Orsa kommun att inköpa reservatet Stopådalen, Anjosvarden.

Stockholm den 24 januari 1990

Ragnhild Pohanka (mp)